

**ZARZĄDZENIE NR 68/2022
WÓJTA GMINY WARLUBIE**

z dnia 31 sierpnia 2022 r.

w sprawie włączenia obiektu do Gminnej Ewidencji Zabytków Gminy Warlubie

Na podstawie art. 30 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2022 r., poz. 559, 1005, 1079), w związku z art. 22 ust. 4 ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz. U. z 2022 r., poz. 840) zarządzam, co następuje:

§ 1. Włącza się do Gminnej Ewidencji Zabytków Gminy Warlubie figurę Matki Bożej oraz historyczną część ogrodzenia terenu wokół figury - w postaci słupków wejściowych z przedstawieniami siedzących ptaków, położone na działce nr 9, w miejscowości Bąkowski Młyn, gm. Warlubie, pow. świecki.

§ 2. Kartę ewidencyjną figury Matki Bożej oraz historycznej części ogrodzenia terenu wokół figury - w postaci słupków wejściowych z przedstawieniami siedzących ptaków, stanowiącą załącznik nr 1 do niniejszego zarządzenia, włącza się do Gminnej Ewidencji Zabytków.

§ 3. Włączenie ww. obiektu do Gminnej Ewidencji Zabytków spowodowane jest wpisaniem do zbioru kart Wojewódzkiej Ewidencji Zabytków karty figury Matki Bożej oraz historycznej części ogrodzenia terenu wokół figury - w postaci słupków wejściowych z przedstawieniami siedzących ptaków.

§ 4. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem wydania.

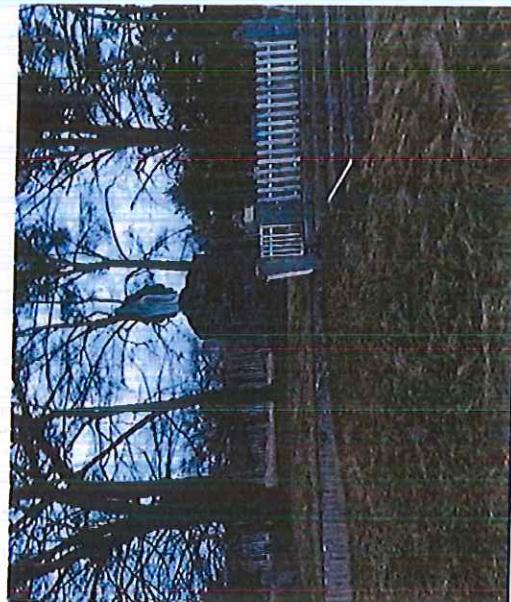
Wójt Gminy Warlubie

dr inż. Eugeniusz Kłopotek

GEZ KARTA GMINNEJ EWIDENCJI ZABYTKÓW

3. Miejscowość:
Bałkowski Młyn

Nazwa: Figura Matki Bożej	2. Czas powstania: 1945 rok
Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym:	

Załącznik do zarządzenia Nr 68/2022
Wójta Gminy Warlubie
z dnia 31 sierpnia 2022 r.

4. Adres:
Bałkowski Młyn

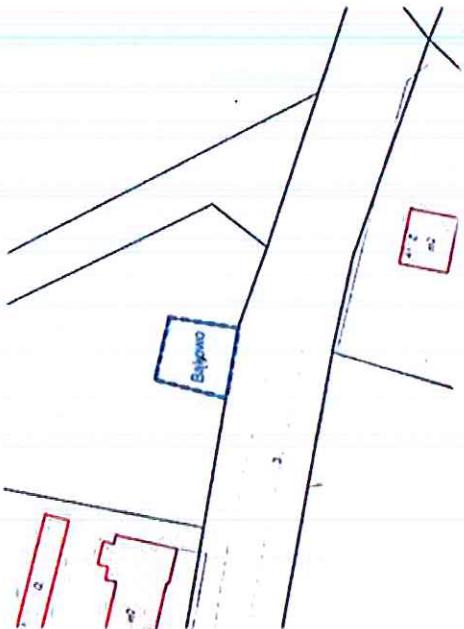
nr ewidencyjny działki 9

5. Przynależność administracyjna:

Województwo: kujawsko-pomorskie
Powiat: świecki
Gmina: Warlubie

6. Forma ochrony:

Gminna Ewidencja Zabytków

3. Historia, opis i wartości:

Rzeźba jest przedstawieniem Matki Boskiej w typie Immaculata (łac. *nepoakalana*) – jest to typ ikonograficzny, przedstawiający Marię z Nazaretu bez dziecka, w młodym wieku, w białej sukni i błękitnym piaszczu, na tle nieba, stojącą na półkisielcu opiekionym weżem, otoczną światlistą mandorłą lub koroną z gwiazd. Wizerunek wykuszaty w XVII wieku i typowy zwyczasza dla epoki baroku i rokoko. Rzeźbę wykonano z zaprawy cementowej, na zbrojeniu z metalowej siatki. Według przekazów potomkin fundatora pierwotnie nie była ona polichromowana, wskazują na to również tzw. odkrywki konservatorskie. Figure umieszczono na wysokim, czterokątnym postumencie z kilkoma stopniami, wymurowanym z ciosów kamiennych, z ozdobną wypukłą spoiną. Teren wokół ogrodzono płotkiem osadzonym na niewysokich słupach, z których dwa stanowiące przeszło wejściowe ozdobiono przedstawieniami siedzących ptaków. Umiejscowienie i charakter pamiatkowej figury wpisuje ją w kraj przydrożnych kapliczek, krzyży i figur, licznych na terenie całej Polski. Stawiane są one od wieków w celach dziękczynnych, woływnych, religijnoobrzedowych, jak również dla upamiętnienia ważnych wydarzeń narodowych, walk powstańczych, odzyskania niepodległości. Szczególnie dużo powstało ich po II wojnie światowej, poświęconych właśnie Matce Bożej, z intencjami opieki.

Postać Matki Boskiej ma mocno wydłużone proporcje, co w połączeniu z wysokim cokolem sprawia dość nietypowe, zaskakujące wrażenie, gdyż w porównaniu z większością tego typu przydrożnych przedstawień tutejsze jest znacznie wyższe, dzięki czemu zyskuje na szlachetności. W tym kontekście należy zauważyć, że wtórne przemalowanie figury około roku 2005, było zabiegem niszczącym również pod względem estetycznym: Ponadto, zważwszy na jej wartość upamiętniającą i stanowiącą świadectwo dziedzictwa historycznego, niewskazane jest wprowadzanie zmian w odbiorze wizualnym przedstawienia, które powinno trwać w formie przyjętej przez fundatora.

9. Stan zachowania i postulaty dotyczące konservacji:

Stan zachowania rzeźby determinuje technika, w której została wykonana oraz ekspozycja w warunkach zewnętrznych. Główne czynniki niszczące stanowią opady atmosferyczne i agresywne gazy atmosferyczne, oraz zmiany temperatury otoczenia. Powierzchnia zaprawy pokryta jest wtórną farbą, brudem i nawarstwieniami. Ponadto zastąpiona jest przez kolonie mikroorganizmów w postaci mchów i porostów, których obecność powoduje niszczenie zaprawy w skutek wydzielenych przez nie kwasów. Rzeźba wykazuje znaczny stopień destrukcji. Zastosowana do wykonania figury zaprawa cementowa jest bardzo osłabiona, brak odporności mechanicznej materiału jest najistotniejszym zagrożeniem dla jej dalszego istnienia. Na stopień zwietrzenia warstwy przypowierzchniowej zaprawy znacząco wpływało wtórne przemalowanie farbą olejną, której szczelna warstwa stanowi przeszkodę dla swobodnej migracji wilgoci w porach zaprawy. Zaburzenie transporu wilgoci w strukturze zaprawy powoduje kumulację krystalizacji substancji rozpuszczalnych w wodzie przyspiesza destrukcję powierzchni. Proces ten w drastyczny sposób jest na silnie wypukłanych powierzchniach, oraz w obrębie ubytków wtórnego powłoki olejnej, pod która widać rozwartwiona i osypującą się zaprawę. Miejscowo w ubytkach widoczna jest zaawansowana korozja siatek metalowej zastosowanej, jako tzw. „zbrojenie” konstrukcji. Poza znacznym wypukleniem powierzchni w miejscach obmywanych wodą opadową, występują ubytki o charakterze mechanicznym, takie jak: ubytki palców, fald draperii i innych drobniejszych form rezbarskich. Należy przeprowadzić prace konservatorskie, zabezpieczające substancję oryginalną i przywracające pierwotny odbiór estetyczny obiektu.

10. Wykonanie karty (autor, data i podpis):

dr inż. Ewelina Kłopotek

11. Zatwierdzenie karty
(podpis wojewódzkiego konservatora zabytków)

Data wykonania karty:
sierpień 2022 roku

* dotyczy zabytków niewpisanych do rejestru zabytków i niewłaściwych do wojewódzkiej ewidencji zabytków